

Sprekers schrijven...

www.gezondverstandavonden.nl

Sprekers en spreeksters tijdens de Gezond Verstand Avonden zullen datgene wat hen bezig houdt hier met je delen.

Vandaag schrijft dokter Frits van der Blom, voormalig huisarts en klassiek homeopaat, coach en mediator.

Frits verzorgt voor de GVA een aantal lezingen met als titel: **Etiketten onder de loep, Ongemerkt vergiftigd en onbegrepen ziek, De ziekte van Lyme en desinformatie, Voeding en fysieke degeneratie, Medische illusie en kanker op een dood spoor!, Vet ziek van ziek vet, en Geneeskunde, een nieuw geloof?**

Hoe veilig zijn voedsel-veilige coatings, verpakkingen en drinkflessen?

Onlangs was ik bij Josee van Dooren, biophotonen therapeute te Bergen, Noord Holland.

Zij heeft mij enkele malen doorgemeten vanwege een sinds een klein jaar bestaande sterk jeukende urticaria ofwel netelroos.

Mijn eigen indruk was dat er een verband is met enkele E-nummers uit de groep van conserveermiddelen.

Inderdaad werd getest dat mijn energie in ruime mate onderuit ging op contact met E 200, 201, 202 en 203. Dit zijn respectievelijk sorbinezuur, natrium sorbaat, kalium sorbaat en calcium sorbaat; inderdaad conserveermiddelen.

Tot zover is dit niet echt bijzonder, behalve dat het goed voor mij is om dit te weten. Ik kan hier zo enige rekening mee houden, maar anderzijds ben ik zeer verbaasd om te moeten constateren dat deze stoffen nagenoeg standaard aangetroffen worden in kant en klare sauzen (zoals whisky- of cocktailsaus), juspoeders, drankjes zoals cola en vele toetjes.

Soms worden ze vermeld als E-nummers, maar in andere gevallen staan ze vermeld met hun chemische naam. Het kleine boekje van Corinne Gouget of een smartphone appje met alle E-nummers is dan ook zeer handig om binnen handbereik te hebben.

Helemaal vermijden in een restaurant is vrijwel onmogelijk, want in bijna alle horecakeukens worden kant en klare industriële producten gemakshalve verwerkt.

Maar er gebeurde iets heel onverwachts en dat wil ik hier graag delen gezien het algemene belang ervan.

Op de dag dat ik doorgemeten werd, gebruikte ik sinds anderhalve week MMS druppeltjes volgens een bijbehorend protocol. Op dat moment had ik een drinkfles van het Zwitserse merk Sigg (met acht druppeltjes MMS op een liter water) bij mij.

Sigg flessen zijn de duurste drinkflessen die je alleen in goede sportwinkels kunt kopen. Een fles kost ongeveer € 25,00.

Een BPA (Bis Phenol Acrylaat) vrije plastic drinkfles is te koop voor ongeveer € 15,00.

Sprekers schrijven...

www.gezondverstandavonden.nl

Josee deed een test van mijn MMS oplossing uit de Sigg fles. Deze bleek mijn energie op een zeer groot aantal meetpunten, dus meridianen, onderuit te halen, geheel tegen haar en mijn verwachting in. Het is immers algemeen bekend dat vele mensen baat hebben gehad bij gebruik van MMS. Het middel blijkt onder andere in zeer korte tijd malaria te kunnen genezen, zelfs binnen een dag!

Beschrijvingen van enorm heilzame effecten door Jim Humble en anderen zijn overal in boeken en op internet te vinden, maar daar gaat het hier nu even niet om.

Onlangs heb ik samen met een goede vriendin van mij tijdens een cursus geleerd om zelf de twee basis ingrediënten van MMS te maken; uiteraard onder deskundige begeleiding. Deze ingrediënten zijn enerzijds natrium chloriet, dus NaClO₂ ofwel het natriumzout van waterstofchloriet en anderzijds citroenzuur ofwel de 'activator'. Deze beide componenten, waaruit bij samenvoeging het werkzame chloordioxide ontstaat, had ik in twee aparte flesjes meegenomen.

Josee stelde voor om binnenkort verder te testen, maar dan samen met boven genoemde vriendin en haar echtgenoot als derde testpersoon om te zien hoe MMS in het algemeen zou uitwerken op ieder van ons.

Tijdens deze tweede middag zijn een groot aantal tests gedaan.

Om een en ander niet onnodig moeilijk te maken beperk ik me tot de hoofdzaken en relevante conclusies.

Alle tests zijn blind gedaan met genummerde testbuisjes, zodat Josee niet kon weten, wat er in de buisjes zat, terwijl ze aan het meten was.

De eerste opmerkelijke conclusie was dat wij alle drie last hadden, dus energetisch op een breed vlak van testpunten onderuit gingen, op de MMS oplossing in mijn Sigg drinkfles.

Ten tweede bleken wij ook alle drie onderuit te gaan op de door mijn vriendin thuis gemaakte MMS, die zij in een BPA vrije plastic drinkfles had meegenomen.

Ten derde bleek een ter plekke vers gemaakte MMS oplossing in een glas water daarentegen bij ons alle drie goed uit de bus te komen.

Deze combinatie van resultaten was voor ons, althans in eerste instantie, eigenlijk niet te begrijpen. Nader onderzoek bleek nu nodig.

Allereerst namen we de Sigg fles onder de loep. Deze lichtgewicht fles is van aluminium en heeft van binnen een gladde coating laag.

De hierin aanwezige MMS oplossing werd weggegooid en daarna werd de fles grondig schoongemaakt. Vervolgens werd er vers kraanwater in gedaan wat vergeleken werd met vers kraanwater in een gewoon drinkglas.

Alle tests werden uiteraard weer blind uitgevoerd, dus Josee wist niet wat ze precies aan het meten was.

Sprekers schrijven...

www.gezondverstandavonden.nl

Alle drie bleken wij geen problemen te hebben met het verse water in het drinkglas, maar wel onderuit te gaan op het verse water in de Sigg fles.

Met andere woorden: de Sigg fles bevatte kennelijk een voor ons schadelijke stof. Josee testte of aluminium de boosdoener zou kunnen zijn, maar dat bleek niet het geval te zijn.

Verrassend genoeg kwam bij verder doortesten fluoride naar voren als storende factor.

Dus kennelijk was er sprake van lekkage van fluoride of een andere fluorverbinding vanuit de coating in de Sigg fles.

Hoe zit dat nu eigenlijk? De coating aan de binnenkant van de fles voelt glad aan en deed mij denken aan een antiaanbaklaag van een teflon pan.

Van antiaanbakpannen is het bekend dat deze bij hoge verhitting giftige fluoride gassen kunnen lekken. Meer dan eens is beschreven dat een kanariepietje in een kleine keuken dood in zijn of haar kooi neer viel, nadat er was gebakken in een teflon pan.

Kanaries zijn maar klein en uiterst gevoelig voor deze giftige fluorgassen.

Teflon is de merknaam van poly-tetra-fluor-ethyleen ofwel PTFE.

In feite is dit een plastic en het heeft van alle plastics de laagste wrijvingscoëfficiënt, dus er blijft vrijwel niets aan vastzitten en daar gaat het precies om bij een antiaanbaklaag.

Naast PTFE zijn er nog andere fluorverbindingen in gebruik, namelijk perfluor-alkoxy-polymeren (PFA), fluorinated-ethylene-propylene (FEP) en perfluorooctaan zuur (PFOA).

Van al deze fluorverbindingen is bekend dat ze bij hoge verhitting dodelijk kunnen zijn voor vogels en bij mensen griepachtige verschijnselen kunnen geven.

Volgens gegevens van de betreffende industrieën gebeurt dit allemaal alleen bij zeer hoge temperaturen en valt het bij 'normaal gebruik' dus wel mee.

Tja, zo gaat het vaker bij industriële voorlichting, althans, dat is mijn indruk.

In het algemeen wordt een coatinglaag gebruikt om de binnenkant van vaten, leidingen, blikjes en zelfs kartonnen pakjes 'goed te houden'.

PTFE wordt ook gebruikt als elektrische isolator in vliegtuigen en in de ruimtevaart als hitteschild.

Teflontape wordt bij gasleidingen toegepast als afdichting van schroefdraden.

Een andere toepassing is bij computermuizen die dan gemakkelijk over een tafelloppervlak of andere ondergrond kunnen glijden.

Nu terug naar mijn Sigg fles; de coating hiervan blijkt dus een fluorverbinding te lekken, zelfs al in vers koud water. Mogelijk is de coating laag beschadigd door de eerdere vullingen met MMS. We hebben geen nieuwe onbeschadigde fles kunnen testen op dat moment.

Vervolgens ging Josee de BPA vrije plastic fles vergelijken met haar eigen BPA vrije fles van hetzelfde merk. Het verschil bestond daarin dat de fles van Josee uitsluitend met gewoon water zonder MMS contact gemaakt had.

Sprekers schrijven...

www.gezondverstandavonden.nl

Na goed schoonmaken en opnieuw met water vullen is het water van beide flessen wederom blind op ons drieën getest.

De opmerkelijke conclusie was dat water uit de bidon waarin eerder MMS had gezeten ons alle drie onderuit haalde en water uit de andere bidon in orde bleek te zijn.

Ik heb dit later besproken met degene bij wie wij onze MMS cursus hadden gedaan en zij heeft bevestigd dat MMS nooit met metaal of plastic materiaal in contact mag komen. MMS mag uitsluitend bewaard worden in glas.

Bij het opruimen na afloop wist Josee niet meer met zekerheid, welke dop bij welke bidon hoorde. Beide doppen werden daarom nogmaals extra schoongemaakt, afgedroogd en getest op ieder van ons drieën.

De ene dop deed ons alle drie energetisch afvallen en de andere dop bleek ons ongemoeid te laten. Zo wist Josee enerzijds dat ze haar eigen goede fles dop terug had en heeft anderzijds mijn vriendin per direct besloten om haar fles weg te doen.

Al met al hadden we er flink wat uren testen op zitten, maar we waren uiteraard heel blij met alle duidelijke en goed te begrijpen resultaten.

Anderzijds hebben deze tests zowel vragen beantwoord als nieuwe vragen opgeroepen.

Bij mij kwam de vraag op wat er zou kunnen gebeuren wanneer kunststof verpakkingen met of zonder coating laag in contact komen met gebruikelijke organische materialen, zoals vruchtensappen, sportdrinkjes, vleeswaren, zuivel, enzovoort.

Wat reageert met wat en welke risico's lopen we eigenlijk gezien de enorme en steeds toenemende hoeveelheid kunststof verpakkingsmaterialen die worden gebruikt voor onze voeding?